

3836261 ENAT/M : สาขาวิชา : เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาทรัพยากร;

วท.ม.(เทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาทรัพยากร)

คำสำคัญ : พัฒนาชรา/ เชื้อร้า *Aphanomyces* sp./ การควบคุมโดยชีววิธี

สันตุธี เกียรติวงศ์ : การศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้เชื้อร้า *Aphanomyces* sp. ควบคุมพัฒนาชราโดยชีววิธี (FEASIBILITY STUDY OF BIOLOGICAL CONTROL OF WATERHYACINTH (*Eichhornia crassipes* (Mart.) Solms) BY *Aphanomyces* sp.) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: สิทธิพงษ์ ดิลกวิช วท.ม. Ph. D., นิพนธ์ วิสารathanth วท.ม., เบญจกรณ์ รุ่งพิทักษ์ไชย วท.ม 107 หน้า. ISBN 974-662-490-3

วัตถุประสงค์ของการศึกษารั้งนี้ ต้องการสำรวจการระบาดและเก็บตัวอย่างของโรคใบใหม้ตามธรรมชาติ ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล เพื่อแยกเชื้อร้า *Aphanomyces* sp. ให้บริสุทธิ์และศึกษาความรุนแรงในการทำให้เกิดโรคใบใหม้ทั้งในเรือนทดลองและสภาพธรรมชาติ ซึ่งเป็นการประเมินศักยภาพการควบคุมพัฒนาชราโดยชีววิธี รวมทั้งผลกระทบที่อาจมีต่อพืชอาศัย 5 ชนิด

ผลการสำรวจเชื้อร้า *Aphanomyces* sp. ซึ่งเป็นสาเหตุโรคใบใหม้ของพัฒนาชรา พบว่า เชื้อร้าสามารถแพร่ระบาดเข้าทำลายพัฒนาชราได้ต่อเนื่องทั้งปี โดยเฉพาะในช่วงฤดูฝนพัฒนาชราแสดงอาการเป็นโรคใบใหม้อย่างรุนแรง ซึ่งแยกเชื้อร้าให้บริสุทธิ์ได้โดยวิธีการแยกจากเนื้อเยื่อพัฒนาชราที่เป็นโรค และการใช้เหมือนเชื้อร้าในน้ำ และเมื่อนำมาทดสอบความสามารถในการทำให้เกิดโรค พบว่า ทั้งสิ้น ไขและ สปอร์ของเชื้อร้าสามารถทำให้พัฒนาชราเป็นโรคได้ ซึ่งเชื้อร้าเข้าทำลายในพัฒนาชราโดยวิธีการทำแพลงได้รวดเร็วและรุนแรงกว่าวิธีการไม่ทำแพลง จากการศึกษาความรุนแรงในการทำให้เกิดโรคใบใหม้กับพัฒนาชรา พบว่า เชื้อร้า *Aphanomyces* sp. NON-16 ที่แยกได้จากพัฒนาชราที่เป็นโรคใบใหม้ในคลองบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ทำให้เกิดโรคใบใหม้รุนแรงที่สุด โดยทำให้ใบพัฒนาชราเป็นโรคมีพื้นที่แพลงใหม่ร้อยละ 38.11 โดยวิธีการทำแพลงและร้อยละ 18.38 โดยวิธีการไม่ทำแพลง ภายหลังจากการปลูกเชื้อ 6 วัน และเมื่อนำ zoospores suspension ของเชื้อร้าสายพันธุ์นี้มาพ่นลงบนพัฒนาชราขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ ภายในโรงเรือนทดลอง พบว่า เชื้อร้าสามารถเข้าทำลายพัฒนาชราได้อย่างรวดเร็วและรุนแรง ภายในเวลา 14 วัน โดยเฉพาะในพัฒนาชราขนาดเล็กเชื้อร้าเข้าทำลายได้ดีที่สุด โดยทำให้น้ำหนักแห้งของพัฒนาชราลดลงถึงร้อยละ 62.58 เมื่อทำการปลูกเชื้อ 2 ครั้ง โดยแต่ละครั้งห่างกัน 7 วัน ส่วนการศึกษาในสภาพกึ่งธรรมชาติ พบว่า การปลูกเชื้อ 2 ครั้ง มีประสิทธิภาพในการทำลายพัฒนาชราดีกว่าการปลูกเชื้อ 1 ครั้ง ส่วนการศึกษาพืชอาศัยของเชื้อร้าสายพันธุ์นี้ โดยใช้สิ่นไบพบว่า เชื้อร้าไม่ทำให้พืชอาศัยทั้ง 5 ชนิดที่นำมาทดสอบเป็นโรค